

[Carl P. Jensen.]

de retningslinjer, man praktiserer inden for erhvervslivet. Jeg udtrykker da også min tilfredshed med, at den højtærede minister har begrundet denne sunde opfattelse i det cirkulære, der i går er udsendt vedrørende dette forhold.

At der i visse tilfælde kan være tale om at yde bestyrelsesmedlemmer en godtgørelse for arbejdstab, løntab og direkte udgifter, finder jeg er helt i orden, og at boligministeriet fremtidig skal godkende nærmere fastsatte vederlag, vil for mig også være betryggende. Men det er i og for sig slet ikke denne form for ydelse af vederlag eller honorar, der er det centrale i den forespørgsel, der er stillet. Forespørgslen drejer sig, så vidt jeg har forstået, om nogle principper vedrørende, lad mig sige to forskellige forhold.

Først dette, at boligselskabers bestyrelse, og det uanset om det er kommunalbestyrelsesmedlemmer eller ej, bør have andel i det administrationshonorar, der betales til forretningsføreren under et byggeri, og uanset om der er tale om et decideret forretningsførerselskab, eller der er tale om en advokat, en arkitekt eller en tekniker, der påtager sig at administrere en byggesag.

For det andet rejser man i forespørgslen spørgsmålet om, i hvilket omfang statens eller kommunale embedsmænd kan oppebære honorarer i de sociale selskaber. Det sidste skal jeg ikke komme nærmere ind på, det hænger sammen med spørgsmålet om de tilsynsførende. Det har ministeren besvaret, og jeg kan tilslutte mig den opfattelse, at man bør overveje at indføre en anden praksis på dette område. Hvis jeg ikke tager meget fejl, stillede den ærede ordfører for forespørgslerne under udvalgsbehandlingen af boliglovene et spørgsmål til ministeren om dette problem; i hvert fald kan jeg erindre, at man tog besvarelsen til efterretning, uden at man i øvrigt foretog sig noget. Denne del af forespørgslen kunne altså have været behandlet, og princippet kunne have været ændret. At det ikke skete

under lovforslagets behandling, tager jeg min del af ansvaret for, og jeg beklager i dag, at det ikke skete.

Som det centrale i forespørgslen opfatter jeg imidlertid spørgsmålet om boligforeningernes bestyrelses andel eller det af ministeriet i øvrigt fastsatte forretningsførerhonorar, og her vil jeg straks sige, at jeg finder denne praksis uheldig af flere grunde, ja, jeg finder for så vidt den i almindelighed anvendte form for administrationshonorarer meget uheldig — for at anvende et forsigtigt udtryk. Efter min opfattelse er princippet for beregningen af administrationshonorarer ikke helt vandtæt. Man har i en række tilfælde praktiseret og også fået godkendt i overensstemmelse med reglerne, at honoraret for en byggesag kan beregnes af den endelige anskaffelsessum, og forretningsføreren har, hvad enten det er en advokat eller et forretningsførerselskab, nu engang den opgave at varetage bygherrens interesse over for dem, der medvirker ved en byggesags gennemførelse, entreprenører, håndværkere og alle leverandører, d. v. s. alle, der i deres tilbud har taget en række forbehold af teknisk eller økonomisk art, f. eks. vedrørende materialer og lønstigninger, der indtræder, efter at en kontrakt er afsluttet. Dette kræver en meget indgående kontrol fra den, der skal varetage bygherrens interesse, d. v. s. advokaten eller forretningsførerselskabet, men man må ikke glemme, at i den udstrækning, denne kontrol svigter, d. v. s. hvor byggeomkostningerne stiger ud over, hvad de givne forbehold betinger, stiger forretningsførerhonoraret i kroner og øre på samme måde som arkitekthonorar og teknikerhonorar i øvrigt. At der her er sket en ændring i den allerseneste tid, er en anden side af sagen; men at den bestyrelse, der i givet fald skal have dette forelagt og tage beslutning om at godkende sådanne ændringer, har en tilsvarende interesse i at kontrollere byggeomkostningerne, holde dem inden for rimelige rammer, kan meget let give det hele et odiøst skær.

Jeg siger ikke med disse bemærkninger,